

PRIN MUNCĂ, PENTRU MUNCĂ ȘI APĂRAREA PATRIEI

Disciplinele tehnico-aplicative ocupă un loc tot mai bine definit în marea familie a sporturilor, astfel că afluența tineretului, începând cu copiii, spre acestea este pe deplin explicabilă. A pilota un aparat de zburat, ori a pătrunde în spectaculosul univers al radiotehnicii, a meșteri mașini ingenioase sau a struni caii-putere ai micilor bolizi de curse — și numim karturile —, chiar a „naviga” prin împărăția pădurilor orientându-te după hartă și busolă sînt acțiuni ce înaripază dorința tineretului de cunoaștere și de afirmare. Dar toate acestea cer muncă și perseverență, ambiție și curaj, dorință de autodepășire. Din acest motiv aerocluburile și secțiile de modelism, radiocluburile, cercurile tehnico-aplicative din cluburi și asociații, din Casele tehnicii pentru tineret și Casele pionierilor și șoimilor patriei se constituie ca școli ale educației patriotice, pepiniere în care se cultivă dragostea de muncă, pregătirea multilaterală pentru viață, pentru apărarea patriei. Iar dacă în unele împrejurări se mai manifestă încă deficiențe, acte de indisciplină, greutăți în buna desfășurare a activităților teoretice și practice este necesar să se conjuge eforturile factorilor cu atribuții și responsabilități în acest domeniu pentru înlăturarea lor. În pagina de față prezentăm câteva file din cronica zilnică a sporturilor tehnico-aplicative.

Acești meșteri cu „miini de aur”

BUCURII PENTRU COPII ȘI ÎNDEMN LA MUNCĂ ȘI CREATIVITATE

Am văzut nu de mult, pe aerodromul aeroclubului „Mureșul” din Tg. Mureș, o expoziție inedită, un stand în aer liber, organizat cu prilejul unor manifestări sportivo-aviatice; repetăm, o expoziție luată cu asalt de copii, și nu numai de ei. Am rămas îndelung în admirație pentru interesul, aviditatea de cunoaștere a vizitatorilor. Și ce credeți că erau aranjate pe mese și, în continuare, pe iarba: mai întâi jucării, da, simple jucării modelistice, iar mai departe aeromodele, pină la cele mai moderne creații în acest domeniu (aparate de dimensiuni impresionante, echipate cu motoare unice, cu stații de radiopilotare și cu destinații diferite de la sport la aplicații științifice, la cercetări aeronautice).

Opinii

DE CE DRUMUL SPRE FINALELE REPUBLICANE NU TRECE PRIN

„CUPELE NOMINALIZATE”?

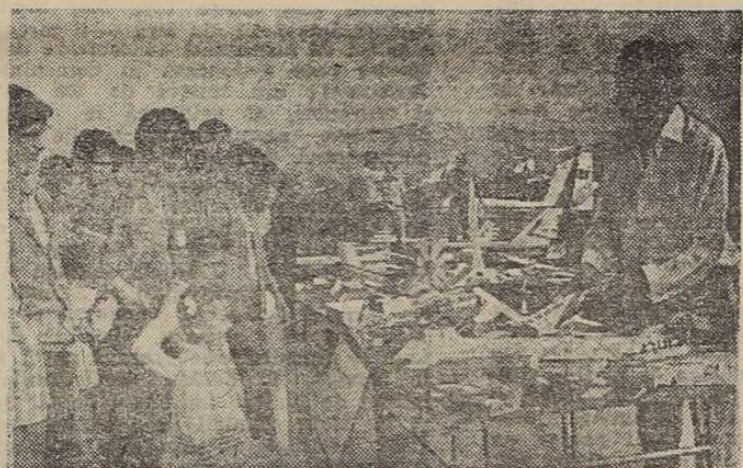
Se știe că, în ultimii ani, datorită mai ales sibiienilor, la fazele de masă ale competițiilor de orientare turistică numărul participanților a devenit impresionant. S-a stabilit și un record mondial (neoficial) de participare (peste 37.000 de competitori, la un singur concurs).

La campionatele naționale se prezintă, de la an la an, tot mai mulți participanți. La ediția 1982, s-au aliniat la start aproape 300 de sportivi, iar dacă județele ar fi trimis competitori la toate categoriile de vîrstă (și ar fi participat toate județele), atunci numărul finalisților republicani, în sistemul actual de organizare, ar fi depășit mla, ceea ce ar fi creat enorme greutăți de desfășurare. În aceste condiții, federația de specialitate ar avea nevoie de un numeros corp de arbitri, de oficiali, care ar trebui să lucreze zi și noapte, pentru a calcula timpurile realizate de concurenți, a stabili clasamentele etc.

De aceea a sosit, credem, momentul să ne întrebăm: „Ce rost mai are organizarea „zonale” (ca la box, lupte etc.), copii de serie fiind desemnați în funcție de rezultatele anului anterior. Astfel, la finalele pe țară s-ar înfrîna numai câștigătorii fazelor de zonă, deci cei mai buni, fapt care ar duce la reducerea cheltuielilor federației.

Sever NORAN

Ghid al expoziției era un om cu părul cărunt, unul din eroii cronicii aeromodelistice din ultimii 30 și ceva de ani, maestrul emerit al sportului Otto Hints; un profesor de biolo-

Prof. Otto Hints prezentînd produsele secției de modelism C.P.L. „23 August” din Tg. Mureș

gie care a găsit că rostul său în viață, cu eficiență și impliniri adevărate, este aici, în modelism, slujind ca dascăl al citorva generații de campioni, de cameni impliniți în viață prin acest sport.

Produsele expuse aparțineau secției de modelism care înfățișează de o bună bucată de vreme în întreprinderea I.P.L. „23 August” din Tg. Mureș (creațiile unui colectiv în frunte cu Otto Hints, Dorel Ciltea, Ștefan Parcalab), secție organizată din inițiativa acestor entuziaști, care, pe lângă activitatea „pentru ei, ca sportivi”

KARTINGUL ACCELEREAZĂ

Kart-ul, acest „mic bolid” (un motor ușor de motocicletă, o platformă cu patru roți de cauciuc, groase, volan și, bineînțeles, un scaun), cucerește din ce în ce mai mult copiii și tinerii din țara noastră. Iar cei mari, spre lauda lor, acordă tot mai multă atenție acestui frumos sport tehnico-aplicativ. De ce? Reținem un răspuns dat la această întrebare de către ing. Dumitru Telescu, de la catedra de automobile a Institutului Politehnic Brașov: „Kartingul este un sport tehnico-aplicativ complet care merită toată atenția, fiindcă dezvoltă la copii, la tineri, interesul pentru tehnică, cultivă îndemnarea, voința, dirigența, curajul”. Mulți alții, oameni maturi, de diferite profesii — Marius Orădeanu (București), Gh. Chiriac (Constanța), Ion Pescaru (Brașov), Doru Tăranu (Timișoara), Călin Herăscu, Vlad Biji, Radu Grozea (toți din București) — îndrăgesc acest sport și string în jurul lui zeci,

sute de copii pe care-i împrietenesc cu micul automobil. Și, astfel, iau naștere mereu noi secții de karting (în întreprinderi, la casele pionierilor și șoimilor patriei, pe lângă cluburi și asociații).

Despre această proliferare tehnică ne-a vorbit zilele trecute și Aurel Mustăcea, instructor sportiv al Federației române de automobilism și karting: „Da, se poate vorbi despre pași înainte făcuți de această disciplină. Avem, în sfîrșit, un kart de concepție românească; 200 de bucăți au și fost produse la ITB — unde primim un mare sprijin din partea unor iubitori ai acestui sport, printre care: N. Bălteanu (directorul general al întreprinderii) și A. Bageac (inginer șef la U.R.A.C.) — fiind repartizate în 15 județe cu o bună activitate, alte 200 se vor produce în curînd. Au apărut secții noi: Metalul Tg. Secuiesc, A.C.R. Harghita, A.C.R. Nord-Satu Mare ș.a., la etapele de campionat republican se prezintă, în medie, cîte 100 de sportivi (juniori și seniori). La „Cupa Primăverii”, de pildă, am avut 140! Nici cu Centrula cauciucului „Danubiana” nu mai avem probleme, aceasta punîndu-ne la dispoziție materialul necesar”.

Vești bune și în ceea ce privește amenajarea kartodromurilor. Pe lângă cele cunoscute de la Galați (cel mai bun) și Cluj-Napoca, sînt în curs de construcție altele, la Buftea, Suceava și București. Deci, kartingul accelerează! Și este bine așa...

Modesto FERRARINI

Dumitru MORARU-SLIVNA

„SENS INTERZIS” INDISCIPLINEI PE CÎMPURILE DE ZBOR!

Competițiile de modelism atrag de fiecare dată pe cîmpurile de zbor un mare număr de spectatori, de toate vîrstele, care urmăresc cu admirație evoluțiile aeriene ale micilor mașini zburătoare. Întoarcerea spectacolului cucerește prin frumusețe. Cel ce pășesc însă pe aerodrom sînt invitați să înțeleagă că, poate mai mult decît în alte arene sportive, aici primul cuvînt de ordine este disciplina. Disciplina spectatorilor și cu atît mai mult a sportivilor angajați în întrecere. Chiar dacă modelismul i se spune „mica aviație”, iar aparatele de zburat par simple jucării, orice nerespectare a „literei regulamentului” poate avea urmări dintre cele mai neașteptate. Acest lucru se învață încă de la primele lecții de modelism. Și totuși...

Iată un exemplu de comportament ce se putea încheia cu o adevărată tragedie. La recentul campionat republican de aeromodelism pilotat prin radio, desfășurat la Sînpetru (Brașov), sportivii aflați în competiție își pregăteau aparatele pentru un nou start. Se făceau scurte zboruri de încercare într-un perimetru strict delimitat de către organizatori. Și ordinea era respectată, cu excepția lui Constantin Apărătoare (secția „Aripile Brașov”) care devenise, parcă, stăpîn al cerului și al pămîntului. Priceperea lui în construcția de modele este incontestabilă, dexteritatea sa în pilotarea micilor aparate a fost de asemenea apreciată în multe ocazii de câ-

tre spectatori și specialiști. Dar se vede că acestea au făcut ca, odată cu performanțele realizate, să-i crească și aripile subrede ale vedetismului. El a încercat să și le etaleze, aici, încă de la începutul competiției, iar între cele două starturi le-a dat, cum se spune, friu liber. Încălcingînd intenție regulamentul, „deranjat” de unele măsuri — juste — ale juriului, și-a spus, poate, „la să le bag puțin spaima în inimă!” și cînd modelul său cîștigase o înaltă apreciere l-a pus în picaj — pilotat prin radio — drept spre masa oficialilor! Fie-rește, se gîndea că la cîțiva metri, după ce-l va „cuica la pămînt”, să-l redrezeze. Numai că nu a fost așa. Aparatul a devenit un bolid înspăimîntător. Un suferat năpraznic, un tipăt de alarmă — dar cine mai avea timp să se ferească — și sîngeața a trecut la centimetri doar de capetele celor din juru și a „explodat” în pămînt la cîțiva metri de masă. Este de închipuit scena de groază. Cîțiva centimetri, ori o clipă mai tîrziu și oameni veniți aici să conducă desfășurarea competiției ar fi fost secerati ca de un fulger.

Un act grav, săvîrșit de un om în toată firea, pentru care lui Apărătoare i se va stăpa accesul la competițiile viitoare. Aceasta, și spre punerea în gardă a celor care ar putea să uite primul cuvînt de ordine al aerodromului — disciplină.

Viorel TONCEANU

PĂLTINIȘUL, UN PUNCT DE ATRACȚIE AL TURISMULUI MONTAN

În orice anotimp stațiunea de munte sibiiană Păltiniș (altitudine 1450 m) este tot mai solicitată. Aproape neîntrerupt urcă din Sibiu, trecînd prin Rășinari și lăsînd în urmă motelul de la Cîrmătura, sute de autoturisme. „Într-o zi obișnuită din iulie sau august, la Păltiniș s-au aflat aproape 5.000 de vizitatori!” ne explică directorul stațiunii, Nicolae I. Nicoară, gazdă ospitalieră pentru toată lumea, cum încearcă să fie și cum reușește cel mai adesea.

Există o explicație: directorul Păltinișului a fost el însuși (și a rămas) un mare amator de drumeție, de excursii și — mai mult — un participant activ la concursurile de orientare turistică. Poate și din acest motiv, Păltinișul este tot mai solicitat de iubitorii acestui sport...

Ce oferă, de fapt, stațiunea de munte sibiiană celor care practică sportul cu harta și busola? Directorul Păltinișului ne răspunde prompt: „În primul rînd, trasee dintre cele mai atractive și mai

diverse, pentru toate eșaloanele — începînd, avansați, tineri care s-au angajat în performanță”.

Și ne invită în fața hărții: „Iată, de aici, din centrul Păltinișului, se poate ajunge, pe trasee marcate adecvat, fie la Șanta, la Complexul de tabere pentru pionieri, fie mai departe, la Cheile Cibinului. După aceea, la cabana Gîrlu Berbecului, avînd și perspectiva lacului de acumulare Sadu 5, fie — după ce ai străbătut platoul Onceștilor — la vîrfu cu același nume, care măsoară peste 1.600 de metri. Adică parcurșuri între două, trei și șase ore...”

Frumusețea traseelor de orientare turistică din vecinătatea Păltinișului este atestată de tot mai numeroase concursuri organizate de către federația de specialitate sau inițiate de diferite asociații sportive din județul Sibiu și din întreaga țară. Alături de cunoscutele stațiuni montane din zona Bucegilor, din Apuseni sau Retezat, Păltinișul se afirmă

tot mai mult ca un fief al acestui sport tehnico-aplicativ, care își sporește continuu numărul adeptilor, de la pionieri și școlari la oameni trecuți de prima tinerețe.

Mai există însă un motiv care favorizează această preferință: aici, prin grija conducerii stațiunii, cei care doresc să se inițieze în orientare turistică, tinerii care sînt la primele lor ture montane, sub forma unor drumeții ușoare sau excursii, primesc o îndrumare corespunzătoare din partea responsabilului clubului din Păltiniș, Gheorghe Oprea, alt mare pasionat de turism. Cu alte cuvinte, neavînzat fiind poți să înveți abc-ul orientării turistice la clubul din Păltiniș, iar dacă ești perseverent ai posibilitatea să mergi mai departe. Cum nu s-a arătat „n-au fost pușini tinerii care au ajuns în performanță străbătînd o asemenea cale...”

Tiberiu STAMA